

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2018. DECEMBER

12.

TÓTH ÁGNES

A szeretet ünnepe

Tekergős, havas út, millió házhoz fut.
Vajon a szeretet repül, vagy gyalog jut
el az emberek házába szent este,
hogymást mindenki szeresse?
Ki küldi, honnan jön? Csak azt tudom, fontos.
Mint ez az aranyos, fekete foltos
kiskutya, jó puha, mocorgó, morgós,
ki a fenyő alatt oly kedves ajándék,
szeretnivalóbbat aligha találne.
Lámcsak, a szeretet itt van, és nem messze,
szívemben csilingel, akár a Szenteste.

OROSZ ANNABELLA
rajza

BERTÓTI JOHANNA

Karácsonyi ének

Körbeüljük a fenyőfát,
a sok szólam kanyarog.
Énekünk felszáll az égig,
meghallják az angyalok.

Fenn a mennyben szól az ének,
a sok szólam tekereg.
Angyaldal leszáll a földre,
meghallják a gyerekek.

Kívánjuk, hogy olyan gömbölyű-boldog
legyen a Karácsonyotok,
mint az alma, a dió, az üveggömb
a fenyőfa ágán, mint a mindenség.
Nem kell hozzá más, csak egymásra
figyelés, béke, mosoly, ének és ima.
A többit a Kisjézus hozza, hiszen azért
jött közénk, hogy szeretetre tanítson.
Áldott Karácsonyt kívánunk!

LÁSZLÓ NOÉMI

Karácsony

Fenyőágon tűlevél,
nem cibálja téli szél.
Nem beszél, nem beszél,
álmodik a tűlevél.

Gyertya lángja egyenes,
tisztaszoba nem szeles.
Nem szeles, nem szeles,
azért olyan egyenes.

Alma, dió gömbölyű,
bearanyozza derű.
Egyszerű, egyszerű:
a mindenség gömbölyű!

SZŐCS MARGIT

Angyalkodás

December közepe táján repülő-maratont rendeztek a hópelyhek, amitől az erdő úgy fehérlett, mint az ezüst táltos sörénye.

A Mennys ország hetedik szférájában Gábiel Arkangyal megnyitotta a karácsonyi gyűlést.

– Dicső Angyaltársaim, az Arkangyalok Tanácsa úgy határozott, hogy az idei Karácsony más legyen, mint az eddigiek. Az emberek folyton kitalálnak valamit, mi sem maradhatunk el mögöttük. Felkérem az angyalrendek képviselőit, mondják el ötleteiket.

Az angyalok meglepődtek, mert mióta Karácsony a Karácsony, ugyanúgy történt minden: feldíszítették a karácsonyfát, és elvitték a családokhoz.

– A legnagyobb újítás az lenne, ha nem vinnénk semmit – szólott egy angyal a szeráfok rendjéből. – A mai gyerekek természetesnek veszik, hogy elhalmozzuk őket ajándékkal. Már örülni sem tudnak. Ha elmaradna idén az ajándékozás, talán jövőre jobban megbecsülnék.

– Nem tehetjük ezt meg, nem lenne angyalhoz méltó megfosztani a kicsiket az örömtől – intette le Gábiel. – Újabb javaslat?

Most a kerubok képviselője jelentkezett.

– Karácsonyfa helyett vigyünk körhintát. Ráülhetne az egész család, és egész este körhintázhatnának a karácsonyi énekek zenéjére.

Az angyalrendek jót derültek a javaslaton.

– Vicces lenne, ha minden házban körhintá forogna – mondta Gábiel mosolyogva. – Talán

az emberek is élveznék, ám a Karácsony nem vásári szórakozás, hanem csendes, bensőséges ünnep. Mindennek megvan a helye és az ideje.

Ekkor felszólalt Boldizsár őrangyala:

– Szerintem az lenne a legjobb, ha megtanítanánk az édesanyákat, édesapákat, nagyanyákat, nagyapákat az angyalokdásra.

– Jól hangzik, de hogyan képzeled el? – kérdezte Gábiel.

– Úgy, hogy belebújunk az emberekbe, és azt tesszük, amit eddig is, csak rajtuk keresztül. Így megtapasztalhatják angyali természetünket.

– Nagyszerű ötlet – szolt Gábiel elismerőleg. Mindenki egyetértett.

– Szárnyalásra fel, mindenki tudja a dolgát – indította útnak Gábiel az angylasereget.

Időközben a földi világ szorgalmasan készült a Karácsonyra. Tisztultak a lakások, sülték-főttek az ünnepi finomságok.

Karácsony délutánján csodás dolgok sorozata ment végbe Boldizsáréknál. Úgy kezdődött az egész, hogy Nagymama meg akarta tisztítani az előző nappal elmaradt, legfelső ablakszemet.

– Hozd ide a konyhaszéket, hogy álljak rá, kisunokám, mert nagyon magasan van az ablak – kérte Boldizsárt.

Boldizsár kiszaladt a székért, és amikor visszatért a szobába, azt látta, hogy nagyanyja a magasban lebeg, és pucolja már az ablakot.

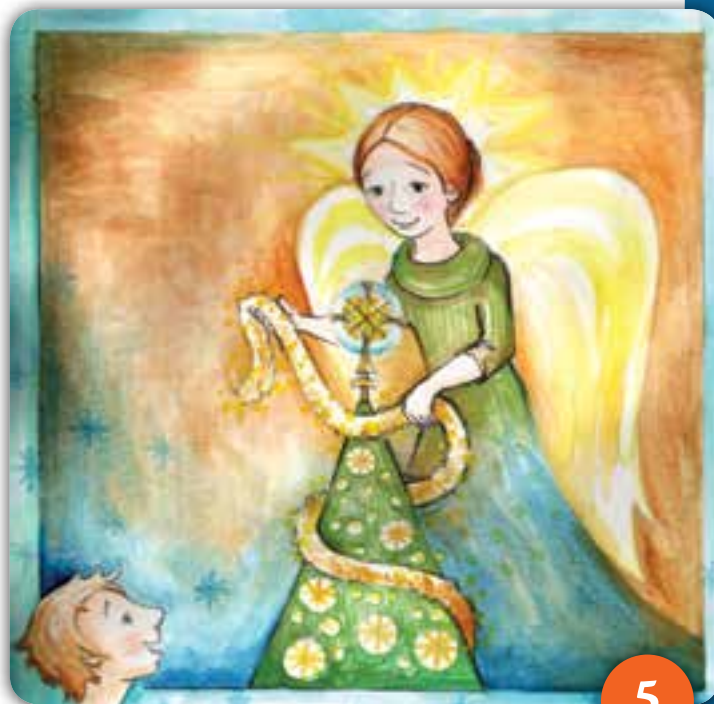
– Nagymama, hogy kerültél oda? – kiáltotta.

Nagymama hirtelen nem tudta, miről beszél unokája. Amikor lepillantott, maga is meglepő-

dött, hogy nem éri a lába a földet. Észre sem vette, hogy felszállt.

De ez csak a kezdet volt. Boldizsár kiment az udvarra, hogy megcsodálja a sűrű havazást. Az égen Apát látta repülni vállán egy fenyőfával. Este, amikor Anyát keresve bepillantott a nappaliba, nem bírt szóhoz jutni: a szoba közepén egy plafonig érő karácsonyfa állt, melyet Anya díszítgetett nagy gonddal. Hátán kitárt szárny fénylett.

Megszólalt a csengő. A család a szobában termett. A szemek úgy ragyogtak, mint a csillagszórók. A fa mennyei szépségben pompázott, Boldizsár nem tudott betelni vele. Úgy körözött egész este körülötte, akár egy forgásába feledkezett körhinta.

Mióta édes a bogáncs

Piarista mese K. H. WAGGERL nyomán

Abban a nehéz órában, amikor Szent József megtudta, hogy családjával menekülnie kell Heródes gonoszsága elől, az angyal a szamarat is felébresztette:

– Kelj föl! Egyiptomba kell vinned Szűz Máriát és a Kisjézust!

– Nem tudsz erről magad gondoskodni? – kérdezte bosszúsán a csökönyös szamár. – Neked szárnyad van, nekem meg mindent a hátamon kell cipelnem.

De azért csak kiballagott az istállóból, ám a sok teher láttán újból megmakacsolta magát.

– Annyi a csomag, hogy két pár ökör sem tudná elvinni. Én nem vagyok szénás-szekér! – zúgolódott, pedig épp úgy nézett ki, amikor Szent József mindent fölpackolt rá. Még a patái is alig látszóttak.

Nem értette meg őt senki, csak Jézuska.

A szamár kidomborította a hátát, hogy helyreigazítsa a terhet, majd megkockáztatott egy lépést, óvatosan, mert azt hitte, menten összedől a rajta levő torony. De csodálatosan könnyűnek érezte terhét, valósággal táncolni kezdett a sötétben a tuskók és a kövek között. Persze, nem sokáig, mert most meg a pihekönnyű csomag miatt sértődött meg:

– Miért kell belőlem gúnyt űzni? – mormogta. – Talán bizony nem én vagyok az egyetlen szamár Betlehemben, aki egyszerre négy zsák árpát is el tud vinni?

Haragjában egyetlen lépést sem ment tovább. Ha a gazdám meg merészel ütni – gondolta keserűen –, egész cókmókja az árokba repül! József azonban nem bántotta. Kezét a hátára tette, megsimogatta.

– Menj még egy keveset – biztatta szelíden –, hamarosan pihenünk!

Erre a szamár felsóhajtott, és újból baktatni kezdett. Ez valóban szent ember – gondolta –,

még azt sem tudja, hogyan szoktak egy szamarat sietésre ösztökélni.

Megvirradt. A nap forrón sütött. József egy cserjésre bukkant, amely azonban száraz és tüskés volt, hiszen a sivatagban jártak. A gyér árnyékban pihent meg Mária. József tüzet gyújtott, hogy levest főzzön.

A szamár takarmányadagját várta, de Szent József – Máriáról és a gyerekekről való gondoskodása közben – teljesen megfélemedezett róla. A szamár gyomra olyat kordult, hogy József ijedten nézett föl. Azt hitte, oroszlán bődült ilyen nagyot.

Megfőtt a leves, előbb Mária evett, majd József kikanalazta a maradékot. A gyermeket is megszoptatta anyja, csak a szamár állt ott éhesen. Nem termett a kősvivatagban semmi – néhány bogáncson kívül.

– Én Megváltóm! – és a szamár hosszan elpanaszolta minden sérelmét a gyermek

Jézusnak. – I-Á! – kiáltotta végül nyomatékka.

A gyermek figyelmesen végighallgatta, majd leszedett egy bogáncsot, és átnyújtotta neki.

– Nem bánom – mondta a szamár vérig sértve –, megeszem ezt a bogáncsot. De te bölcs vagy, előre láthatod, mi fog történni. A tüskék összeszurkálják a bendőmet, meghalok, s azután nézhetitek, hogyan mentek Egyiptomba!

Dühösen harapott bele a kemény kóróba, de tátva maradt a szája, mert a bogáncs nem szúrta meg, és olyan finom volt, mint a méz-édes lucerna vagy az illatos káposztalevél.

Elmúlt a csacsinak minden bosszúsága.

Áhítatosan összetette két lapátfülét, ami nála annyit jelent, mintha mi összekulcsolnánk a kezünket.

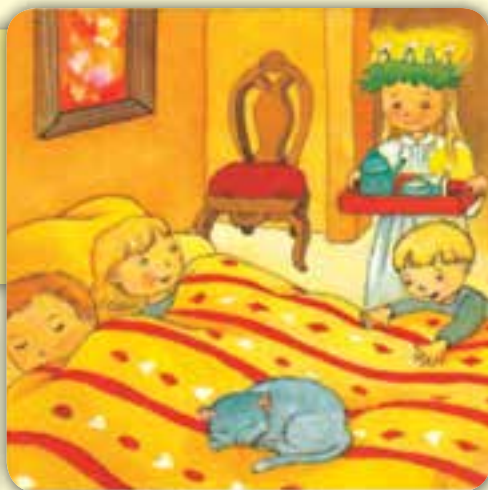
CSEH KATALIN

Népek Karácsonya

Anglia

Megjött a Télapó,
leosont a kéményen,
hosszú, csíkos zoknikba
ajándékokat rejtett,
s a bumfordi arcokra
csupa mosolyt festett.
Esszük már a gesztenyével
töltött, omlós sültpulykát,
és a lakoma végén
finom puding kacsint ránk...
Elsuhan a víg Karácsony,
de én mindig visszavárom.

Ez a svéd kislány
december 13-án, a fény
ünnepén Szent Lucának
öltözve viszi be szüleinek
a reggelit. Luca (Lucia)
azt jelenti: fény.

Az olasz gyerekeknek
Befana, a jóságos
boszorkány visz ajándékot.

Dánia

Itt jártak a kicsi manók,
hoztak mindenféle jót...
Együtt volt az egész család,
s körbetáncoltuk dalolva
a pompás karácsonyfát.
Aztán fahéjas rizspudingot
készítettünk a tündérekek:
soha ne vegyék el jókedvünket.
Mi is ettünk rizsdesszertet
finom mandulával,
sokáig örvendeztünk
hangos kacagással.

A portugál
gyerekek két kis
fenyőt állítanak
a jászol mellé.

Sír a Jézus, nincs pólyája

Sír a Jézus, nincs pólyája,
édesanyja de sajnálja!
Nincs itt egyéb: szalma, széna
– annak is a maradéka.
Nincs itt egyéb holdvilágnál,
Üdvözítőnk, hogy ne fáznál?!
Sír a Jézus, nincs pólyája,
édesanyja de sajnálja!
Szótt ruháját széjjelvágja,
fiát abba bugyolálja.

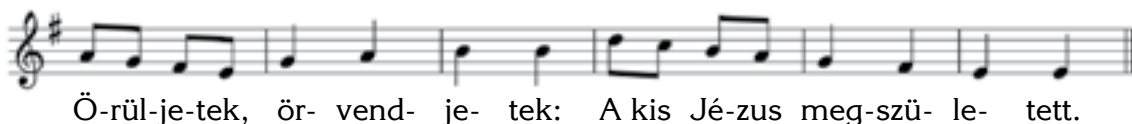

**Szerbiában fiatal tölgyet
vágna ki, azt díszítik fel
Karácsonykor, ami náluk
is Vízkeresztkor,
január 6-án van.**

Örményországban is január 6-án ünneplik Jézus születését. Karácsonyfát nem állítanak. A házszentelést az ünnep előtt végzik, hogy az Üdvözítő szentelt hajlékot találjon.

Ka-rá-csony-nak éj-sza-ká-ján, Jé-zus szü-le-té-se nap-ján

Szűz Mária várva várja,
Aludjon el Jézuskája,
Szép kezével ápolgatja,
Két lábával ringatgatja,

Jézus agyán nincsen paplan,
Jaj, de fázik az ártatlan.
Hogy is lehetne bundája,
Elveszett a báránykája.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Eljött a Karácsony

Eljött a Karácsony, boldog Karácsony,
ring a szaloncukor a fenyőfaágon,
anyukám süti a diós-mákos bejglit
(meg tudnék enni akár kétszer ennyit).
Olyan szép ez a nap, akárcsak egy álom,
kár, hogy nincs örökké egy kicsit Karácsony,
melegség, szeretet önti el a szívem,
mennyi hála lapul e picike szívben!

A karácsonyfa alatt kis
betlehem emlékeztet
az ünnep lényegére:
megszületett Jézus,
a betlehemi hercegecske.

A magyar gyermekeknek az Angyal vagy
Jézuska hoz karácsonyfát, ajándékot. Régen
Szentestén templomba ment minden család,
Karácsony napján pedig a betlehemeseket,
a kántálókat várták.

Az ünnepi asztalon minden
jelképes erővel telt meg:
a külön erre az alkalomra
szőtt, hímezett karácsonyi
abrosz az összetartást,
a gondoskodást, a gyertya
a hitet, a fenyőág a re-
ményt, a dió, az alma
az egészséget, a mák a
szaporaságot jelentette.

BAKÓ ÁGNES

Manó-ajándék

Nagyerdő közepén élt egy manó. Pici volt, arca pirospozsgás, mint a szépen megérett őszi alma, zöld szeme kacagott, ha rád nézett. Meggypiros, elnyűtt cipőt viselt, mohazöld harisnyát és barna posztóruhácskát. Fejére, ha hűvöset sóhajtott az erdő, nagy karimájú, szürke kalapot tett. Sálacskája lobogott a szél ujjai között.

Nevét nem árulhatom el, hiszen a manók neve titkos. Barátkozz össze vele, talán bemutatkozik neked.

Egy napon, amikor már olyan hideg volt, hogy a takarót az orráig kellett húznia, arra ébredt, hogy vakítóan fehér a táj az ablak túloldalán. Minden ünnepi ruhát öltött, s ő is megérezte: valamire készül a világ. Meg kéne tudnom, mi történik – morfondírozott. Előkotorászta meggypiros cipőjét, kabátot, sálát, kalapot – s útra kelt.

– Minden olyan különösen nyugodt ma – gondolta, s beleszippantott a hűvös reggeli levegőbe.

Ekkor, uramteremtőm, mit látott? El se hinnétek, ha nem én mesélném! Három angyal éppen felette röppent el. Szárnyuk aranszínrel karcolta a levegőt. A manócska szeme kikerekedett az ámulattól, meg sem tudott mukkanni, de tisztelet-

teljesen megemelte kalapját, sőt lendített is egyet rajta.

Észrevették ezt a mennyei lények, s le is szálltak rögtön a hófödte ösvény kellős közepére.

– Integgetél – szolt a legidősebb angyal.

– Én csak... – nyögte a manó megilletődve.

– Sietnünk kell – vágott közbe Franci, a közezső angyal.

– Tetszik a cipőd! – jelentette ki barátságosan a legkisebbik, Lotti.

A manócska összeszedte a bátorságát: ő bizony megkérdezi, mire készülnek, mi ez a varázsillat a levegőben.

– Hová siettek?

– Betlehemben megszületett a Megváltó. A kis Jézus. Nem tudod? – képedt el a legidősebbik, Anna-Léna.

– A manóba, hogy lehet ezt elfelejteni? – huncutkodott Lotti.

– Hát nem tudtam, de éreztem...

– Hozzá sietünk – mondta Franci sokatmondóan hangsúlyozva a „sietünk” szót, s közben Anna-Lénára tekintett a szeme sarkából.

– Ajándékot viszünk – mosolygott a kicsi Lotti, s megemelte a kezében lévő, pöttyös papírba csomagolt meglepetést.

– Nahát... – szólalt meg a manócska –, olvastam róla a Manók nagykönyvében, de azt hittem...

– Azt hitted, hogy mese – fejezte be Franci a mondatot szigorú hangon.

– Igen – vallotta be fejét búnak eresztve a manócska. – És ajándékkal sem készültem. Hogyan juthatnék el hozzá? Nem tudok repülni, mint ti.

– Menjünk... – toporgott Franci. – Megint lekéssük az angyalkórus főpróbáját.

Kis Lottinak megesett a szíve a manócskán.

– Nem kell mást tenned – mondta –, mint behunynod a szemed, rágondolni, s máris ott lehetsz...

Manóbarátunk derült arccal intett búcsút a tovatűnő angyaloknak.

– Ott lehetek! A legszebbet, a legjobbat szeretném neki adni, olyasmit, ami örökké megmarad: a tavaszi rét virágillatát, a fenyőerdő suttogását, a napsugár életadó melegét. De hogyan csomagoljam? – taposta a havat hazafelé gondolataiba merülve.

Otthon eszébe jutott a megoldás. Kiment az erdőre, s kiválasztotta a legszebb fenyőt, amely magába szívta a tavaszi rét virágillatát, értette a szél suttogását, s a napsugár arany melegében növekedett.

Mit gondoltok, mihez kezdett vele?

Ágából furulyát faragott, kiült a dombtetőre, s ott furulyázott a Kisjézusnak. Az angyalok egy pillanatra abbahagyták a kóruspróbát. Tán még táncra is kerekedtek a felhőszélen.

– Boldog Karácsonyt! – kiáltotta a manó, s megemelte angyalportól csillámló, kajla kalapját.

DÖME ZSUZSA

Betűk

g

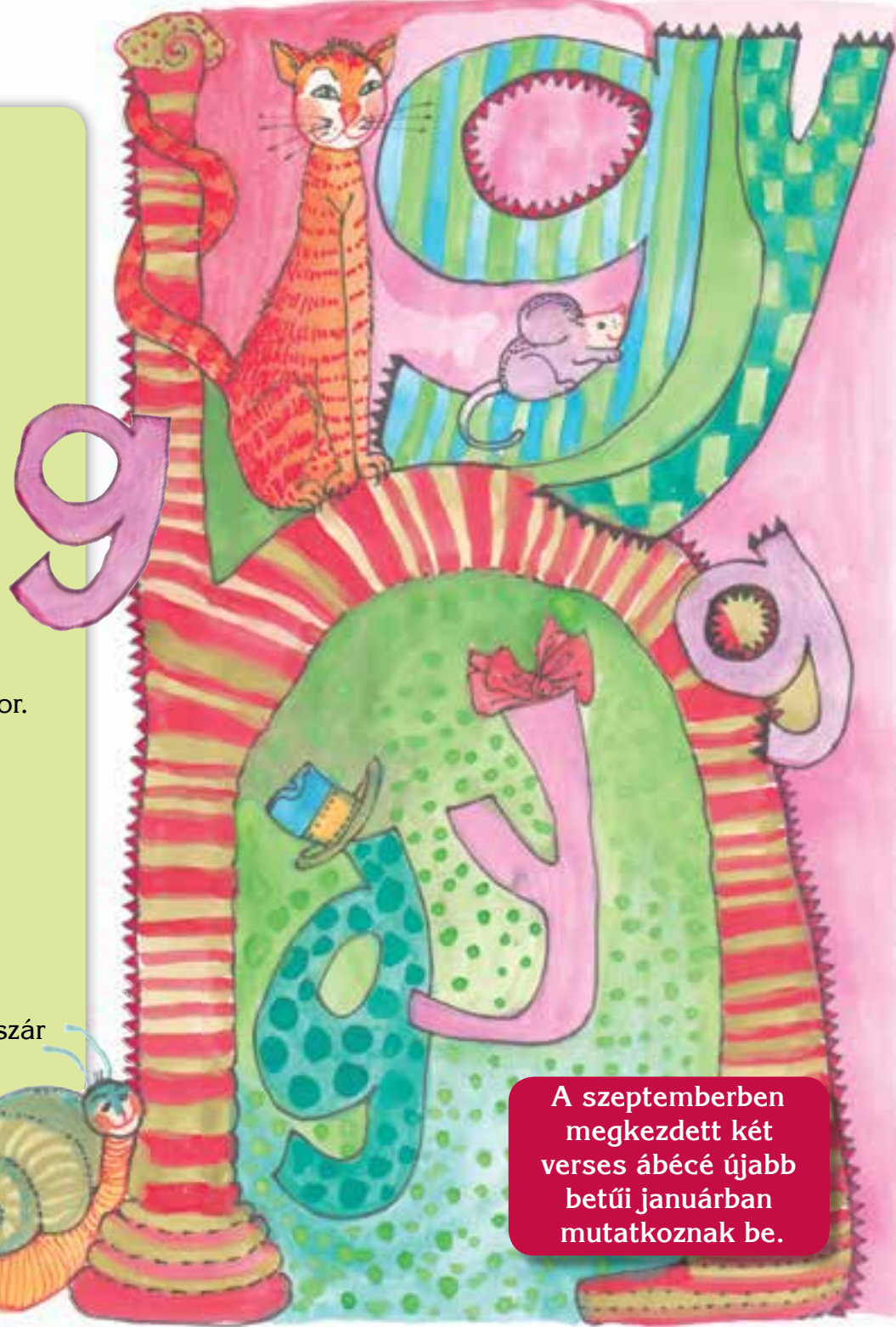
A g minden porcikája
emlékeztet kis bogárra.
Kör a hasa, hurok lába
lóg az alsó vonalkára.

gy

Üdvarolgat a g nagyon:
imádottja az ipszilon:
gyűrű, gyémánt, gyöngysor.
Gyere,
gyakoroljunk! Írjunk tele
a füzetben pár sort vele!

h

Hangja halkan hallható,
de azért jól írható:
fönn kis hurok. Egyenes szár
félköríves kapuval vár.

A szeptemberben
megkezdett két
verses ábécé újabb
betűi januárban
mutakoznak be.

TÓTH ÁGNES

Ábécé

G

Gereblyézik Gondos Gergely
göndör hajjal, vidám kedvvel.
Gang előtt a kicsi kertbe
gesztenyefát, ha ültetne,
gödröt középtájjra ásna,
gesztenyécskét palántázna.
Gyertya lenne a virága,
gerle szállna az ágára.
Gurgulázva, bűgva nézne
gömbölyödő gesztenyékre.

Gy

Gyönyörű szép gyöngyvirágom,
gyorsan légy a gyenge párom.
Gyöngyöt fűzök a nagy napra,
gyöngyházfényű, szép nyakadba.

H

Holdudvara van a Holdnak.
Házunkra hópelyhek hullnak.
Ha házunk a Holdon lenne,
holdudvar is havas lenne.
Hósapkában sok kis csillag
hógolyózna, amíg virrad.

Szívárvány

ábécé

Íme az utolsó 10 betűkártya.

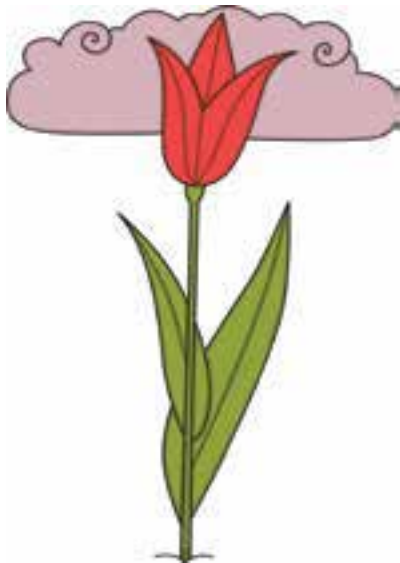
Ragassz a 14–15. oldal túlsó felére színes kartont, vágd ki a kártyákat, és számold meg, hány kártyát gyűjtöttél össze szeptembertől decemberig. Negyvenet.

Épp ennyi betű van a magyar ábécében.

Saját kártyáiddal is sok-sok szót kirakhatsz, de ha az osztállyal együtt játszotok, lesz elegendő betűtök bármilyen szóhoz.

Szív

Tulipán

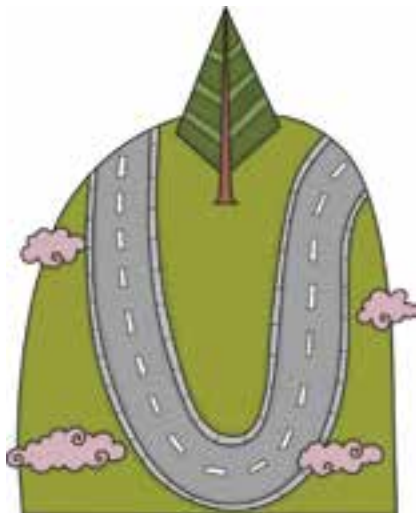

Tyúk

Úborka

Út

Üveg

Űrhajó

Váza

Zebra

Zsák

KILIN TÜNDE

Szaloncukor

Hinta-palinta,
Fodros ruhám
Piros, lila.
Belül kókusz,
Csoki, málna,
Így kerültem én a fára.

A fenyőfán hintázom,
A világot belátom.
Örül nekem anya, apa,
De az elsőt gyerek kapja.

Habkarika

Karácsonyi habkarika
Lóg az ágra felakasztva.
Mézes, édes, finom, puha,
Citromos rajta a suba.

Aransárga, zöld meg bíbor,
Ilyent csakis a király hord.
Rajta cukorgolyók, szívek,
Akárcsak a drágakövek.

Keresd meg a díszek párját,
és színezd egyformára őket.
Végül azokat is fessd ki,
amelyeknek nincs párjuk.

A fenyő üdvözetet
Székely Edit osztálya küldte
a négyfalusi Zajzoni Rab István
Líceumból és Szakács Anikó kisdíákjai
Székelyszenterzsébetről.
Készítsd el te is.

*Csendes az éjszaka, hó hull –
hirtelen valami kondul.*

*Hópihe, hópihe, hullongj,
kisharang, nagyharang, ujjongj!*

*Napkelet csillaga följön:
fénylik a béke a földön.*

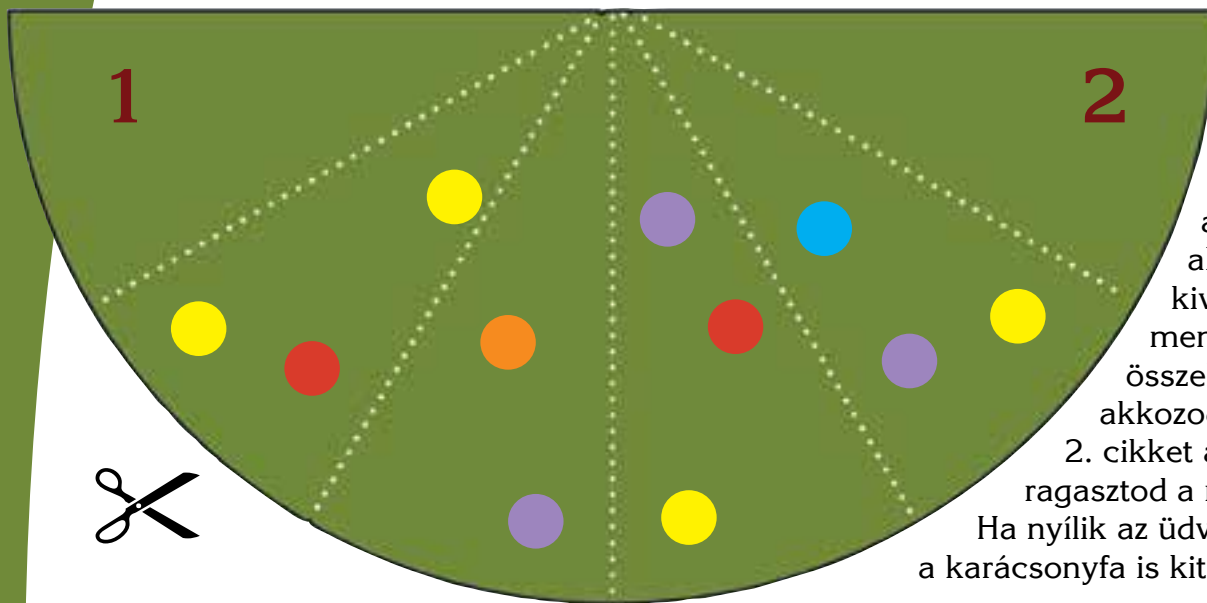
(Sarkady Sándor: Jó hír)

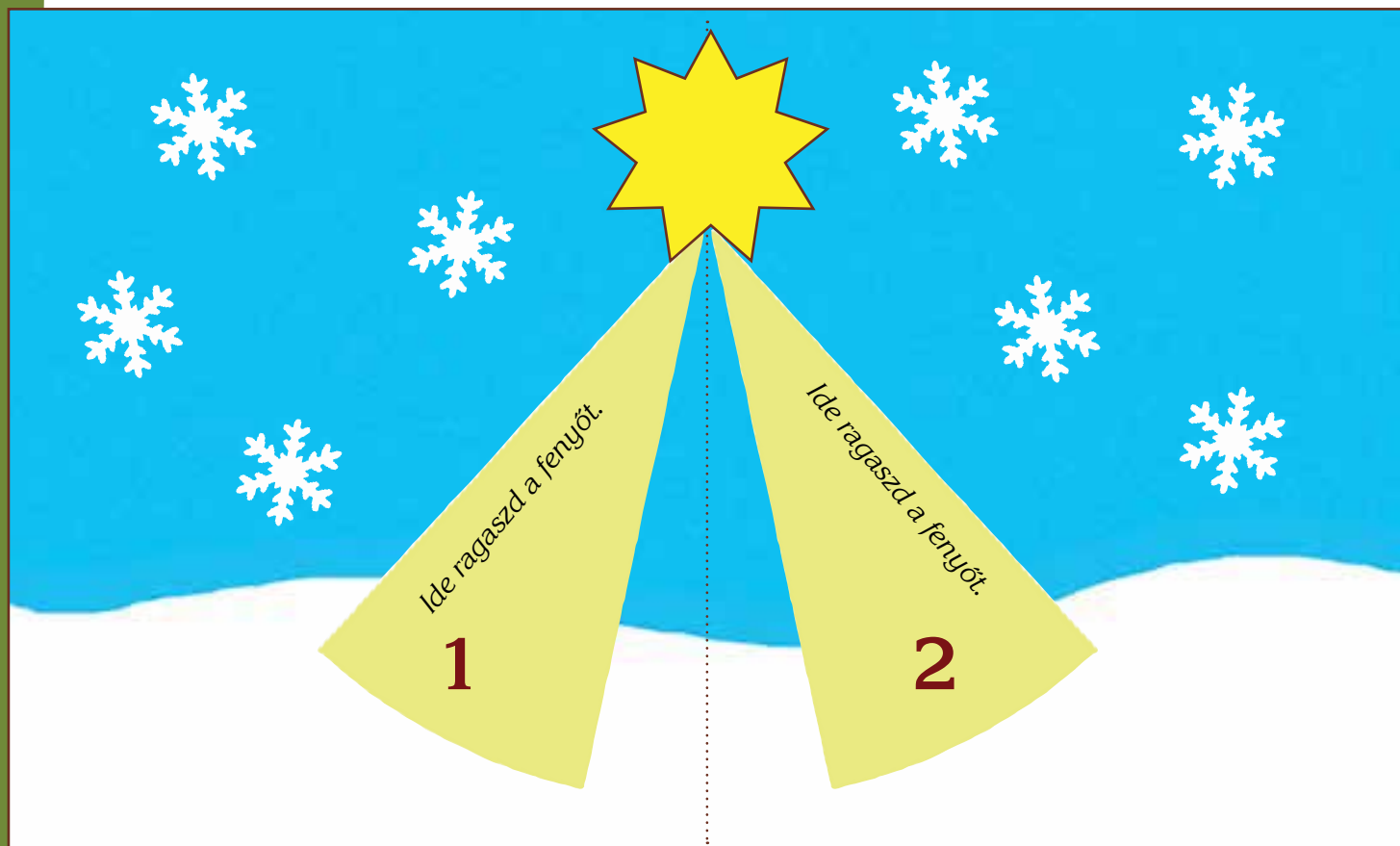
*Áldott, boldog
Karácsonyt kívánok!*

.....

Vágd ki a kártyát, hajtsd kettőbe. A fenyőcske a zöld félkörből alakul ki, ha kivágod, az átlók mentén legyezősen összehajtogatod, kicakkozod, majd az 1. és 2. cikket a kártya belsejére ragasztod a rajz szerint. Ha nyílik az üdvözlő, a karácsonyfa is kitarja ágait.

December inasai

Válogatás
a szerkesztőségünket köszöntő
tavalyi üdvözlétek közül.
Áldott Karácsonyt kívánunk!

Bartha Orsolya Réka
kendi kisdíákjai

Séra Tünde Maros-
szentgyörgyi tanítványai

Szilágyi Mária osztálya a nagyvárad
Szacsвай Imre Iskolából

Csedő Magdolna
osztálya Csíkszent-
györgyről

Györgyi Dalma
makfalvi kisdíákjai

Valter Zsuzsa zimándi
tanítványai

Oláh Andrea
Mackó csoportja,
Szilágykraszna

Dósa Ibolya
koronkai osztálya

Gáll Ilona
árpádi
kisdiákjai

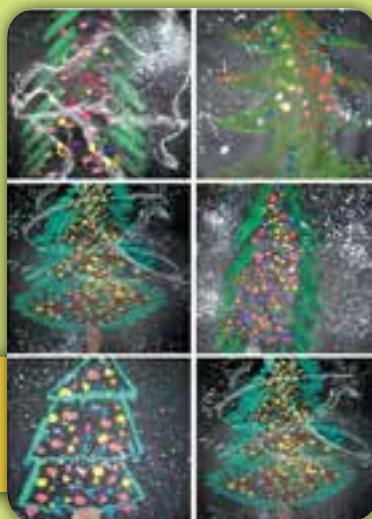
Károly Veronika
csíkmenasági
tanítványai

Bogáti Alice Zita
kendi tanítványai

Szigeti Anna-Mária
osztálya, G. Coşbuc
Iskola, Marosvásárhely

Fándly Enikő osztálya
a nagyvárad
D. Cantemir Iskolából

Farkas Mária
Magdolna és Koncz
Emma óvónők
havadtői csoportja

Győrő Barnabás,
Kolozsvár

Kováts Éva osztálya
a szatmárnémeti
M. Eliade Iskolából

Szucher Zsuzsa és
Kovács Júlia csoportja
a marosvásárhelyi Peda-
gógiai Líceum Óvodájából

Könyves Tímea és
Demeter-Földesi Éva
örvéndi óvodásai

Szabó Ágnes
óvó néni küldte
Érszalacsról

Székely Edit diákjai,
Négyfalu, Zajzoni Rab
István Líceum

Csengeri-B. Aranka
és Nyitrai-Tunyogi
Réka osztálya a
nagyvárad Szacsvey
Imre Iskolából

Tomsa Enikő és
a málnásfürdői
kisiskolások

Miklós Angella csík-
szentgyörgyi osztálya

Szivárvány

betlehem

Vágd ki a kartonmellékletről
a Szenteste „szereplőit”, ragasztósza-
laggal rögzítsd őket hurkapálcára,
és tűzd virágcserepbe Luca-búza
vagy fenyőgallyak közé, de talpként
szolgálhat néhány szép alma, esetleg
zölddel bevont vagy szalmával
beszórt habszivacs is.

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

Pufika és a Mikulás

Ez nem macska-
kaparás lesz, hanem
levél a Mikulásnak.

Kedves
Mikulás! Szó-
fogadó, ügyes
és jó cica va-
gyok. Sosem
lustálkodom,
mindent
rendbe rakok.

Kérlek, hozz
egy plüss-
egeret, sok
pizzát, csokit,
egy új ágyikót,
puha takarót,
pizsamát...

...játékokat,
ceruzákat,
annak a
bugyuta Brendi
kutyának pedig
egy műanyag
csirkét.
Pufika

Pufika!!! Nem lesz
ez sok? Miket irkáltál
össze magadról?! A Mikulás
mindent lát. Lehet,
hogy ajándék helyett
virgácsot hoz.

A Mikulás mindent
lát? Akkor azt is tudja,
hová tűnt el a labdám,
mert én sehol sem
találom.

mikulas@eszaki-
sark... Nem kockáz-
tatok: elküldöm elektro-
nikusan is, hogy idejé-
ben odaérjen
a levelem.

BORSODI
LÁSZLÓ

REGINA

Foltos, a kutyám

Van egy kutyám, a neve: Foltos. A füle barna, a hasa fehér, a háta fekete-fehér.

Amikor kutyásat játszom, én vagyok a gazdija. „Bepórázom” a nyakát, és sétáltatom.

Csak egy a baj: hiába adok neki csontot, egyebet, Foltos soha nem ugat. Csendes kutya. Pedig egy jó kutyának ugatnia kell!

– Tanítsd meg ugatni – biztat a Tesóm.
Vau-vauzok, és herregek neki, de nem válszol.

– Most ki a kutya? – kérdezi Apa.

Nem érti, hogy Foltost meg kell tanítanom ugatni, és az nem olyan egyszerű.

Ha már nagyon berekedek az ugatástól, leheveredek melléje a szőnyegre, összebújunk, mert Foltos bundája jó meleg, és olyankor néha, hogy senki ne hallja, valamit a fülemben morog.

De azt csak ketten értjük.

Vízi és Rongyi

Vízi egy zöld víziló, Rongyi pedig egy tarka-barka rongy. Nagyon szeretik egymást, egymástól el nem maradnak, és tőlem sem.

Én is nagyon szeretem őket. Éjszaka mindig odabújok hozzájuk, úgy alszom el, és amíg Álomországban barangolok, ők addig is a nyakamhoz, az arcomhoz simulnak, el nem hagynak.

Napközben, ha szomorú vagyok, ha megbánt a Tesóm, ha felidegesít valami, ha megütöm magam a szekrény szélében, vagy megcsíp a szúnyog, Vízit és Rongyit megölelem, olyankor megnyugszom, és már nem kell sokáig sírnom.

Néha megengedem, hogy Anya leoldja Vízi nyakáról Rongyit, és megmossa őket, hogy újra illatosak és puhák legyenek, és én újra odabújhaszak hozzájuk.

Szeretek rajzolni

Szeretek rajzolni. Rajzolni nagyon szeretek. Rajzolni szeretek a legjobban. Leginkább manókákat és virágokat.

Emberkéket is rajzolok. A legkisebb mindig én vagyok, a Tesóm egy kicsivel nagyobb, Anya még egy kicsivel, és Apa a legnagyobb a lapon, mert a valóságban is ő a legmagasabb.

Neki rajzolok hosszabb haját is, mert az ő haja hosszabb, mint az Anyáé. Az ő haja is göndör, mint az enyém, mert biztos, amikor kicsike volt, ő is nagyokat aludt, és attól lett ilyen.

Virágokat mindenkinek rajzolok, emberkéket csak Anyának és Apának, mert csak ők nem kérdezik meg, miért vagyunk négyen a lapon, csak ők értik a hosszú hajas rajzaimat, és olyan jó, mert nekik nem kell elmagyarázni, hogy ki kicsoda.

FAZAKAS ILDIKÓ
rajzai

Szárnybontó

Nagy Alexandra
Fanni, Zilah

A mókusnak jó rejtett odúja volt, de attól félt, hogy nem látja meg a Mikulás. Nagy szerencséjére arra jött egy rénszarvas.

– Kérlek, add át a Mikulásnak ezt az üzenetet! – kérte őt a mókus.

Az üzenet így szólt: *A nagy fánál lakom, Mikulás, kérlek, gyere el hozzám is. Üdvözlettel, a mókus.*

A Mikulás megkapta az üzenetet, és a mókus kapott egy radírt, egy tollat és egy ceruzát. Nagyon örült az ajándékoknak.

Gombos Nándor, Zilah

Balázs Barbara,
Sárvásár

Selyem Balázs,
Marosvásárhely

Hull a hó, jaj, de jó!
Rázd szakállad, Tél apó!
December hónapja
A tél hideg hava,
Jézuskának születése.
Itt a téli vakáció,
Szánkózunk,
Míg van még hó.
Korcsolyázunk a jégen,
Ezen a fagyos télen.

Simon Andrea,
Sepsiszentgyörgy

Várad Dóra,
Nagyvárad

Pál Ágota,
Oroszhegy

Kozsokár Andrea,
Lujzikalagor

Kosztándi Eszter,
Gyergyószentmiklós

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy gyerek, úgy hívták, hogy Marci. Megérkezett a Karácsony. Marci egy nagy, kékes-pirosas dobozt kapott, ami mozgott. Hát lássatok csodát, kutya volt benne: foxterrier. A neve Pandúr lett. Marci kinyitotta a kisebb dobozokat is. Csodálkozva látta, hogy a dobozokban a kutjának való dolgok voltak: nyakörv, labda, egy vizes és egy ételes tál, futtató póráz és fából összerakható kutya-ház. Összerakták a kutyaházat, és apa kivitte az udvarra. Azon az estén sokat játszottak a kutyaival. Jól érezték magukat, de sajnos le kellett feküdni. Marci kérlete anyukáját, hogy még egy kicsit engedje játszani, de a kiskutya elaludt a szoba közepén. Marci apukája kivitte a kutyaólbá. Másnap Marci arra ébredt, hogy valami ül a lábán. Pandúr volt. Egész nap játszottak, és boldogan éltek, míg meg nem haltak.

Orbán Ágnes, Kovászna

Bak Márta tanító néni osztálya küldte a kolozsvári Zenelíceumból:

De szeretnék kutya lenni,
Emberekkel játszózni,
Etetnének, itatnának,
Sokat hancúroznának.
Nem szeretnék verekedni,
A kutyákat bántalmazni,
Embereket megbántani,
És jó sokat szomorkodni.

Gündisch Kata,
Asztalos Adél

Nem szeretnék verekedni,
Hanem inkább barátkozni.
Jó lenne egy kis kutyika,
Az ő neve lesz Bodrika.

Bardocz Csongor,
Szabó Tamás,
Gombos Ádám

Csipike postája

– Rázd meg a szakállad, Csipike, hátha elkezd hullni a hó! – biztattak kis barátaim, de sajnos az én szakállamból még egy hópihécske sem hull. Talán nem vagyok elég őszöreg hozzá. Beszéllek Télündérrel, hátha ő beborít hópaplannal erdőt-mezőt.

Akárhány könyv, kiadvány lett legyen a házban, minden gyermekünk izgalommal várta a Szivárvány, illetve a Napsugár érkezését. Most a legkisebbiken a sor, hogy örvendezzék. Köszönjük szépen áldozatos munkájukat. **A Lázár család Csík-szentdomokosról**

Ti pedig borítsátok be levéllel, rajzzal, kézimunkával a szerkesztőséget. Köszönjük mindenkinek, aki írt nekünk: **Domokos Zsófia**, Bihardiószeg; **Szász Attila**, Olthévíz; **Bíró Bálint**, Tusnád; **Máté Eszter**, Borbély Tekla, **Szántó Szandra**, Marosvásárhely; **Bauer Márton**, Szatmárnémeti; **Lázár Botond**, Kelementelke; **Barabási Beatrix Andrea**, Mezőpanit; **Lázár László**, Csíkszentdomokos; **Blénessy Abigél**, Szászrégen; a **kolozsvári Méhecske Óvoda**; a **kovásznai 1-es Napközi**; a **marosvásárhelyi Művészeti Líceum II. B**; a **szatmárnémeti Művészeti Líceum II. osztálya**; a **dési II.**; a **zabolai II. B**; az **aranyosgyéresi II. C**; a **szilágycsehi I. A**; a **kendi I.**; a **tekerőpataki I., II. osztály**; **ivói**, **diósadi**, **diószegi** olvasóink.

- Szabó Ildikó és Joó Erzsébet óvó nénik csoportja a **szamosújvári Elvarázsolt Házikó Óvodából** mintha Csipike családja volna. Csinos törpejelmezükben akár Mikulás-inasnak is elszegődhetnének.

Venczel János, 1998

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!

E lapszám
támogatói:

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

• **Leiti Mónika** kisdiákjai a szatmárnémeti Hám János Római Katolikus Teológiai Líceumból a karácsonyi készülődés csodás hangulatát és eredményeit is elküldték nekünk. Érzitek a mézeskalács illatát?

• Csupa mosolygós és ügyes gyerek jár **Szabó Ágnes** óvó néni érszalacsi csoportjába. Kezükben a Szivárványból kivágott papír-Mikulás.

*Kívánunk nektek áldott ünnepet. Örvend-jetek az élet apró örömeinek, színeinek ugyanúgy, mint ahogy mi is örvendünk, akárhányszor megérkezik hozzánk a Szivárvány. **Borka Katalin** és kisdiákjai a marosvásárhelyi Európa Iskolából*

• Saját munkájukkal kívántak boldog ünnepet a Szivárványnak **Bóné Brigitta** óvónő szilágykrasznai kiscsoportosai.

Címlap:
OROSZ
ANNABELLA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIX. évfolyam, 420. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 **A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk:** Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike-képtár

Magyarosi Zsanett,
Kend

Kovács Nóra,
Csíkszentgyörgy

Lázár Botond,
Keleментelke

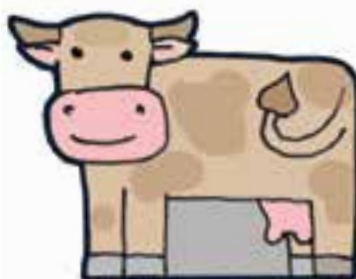
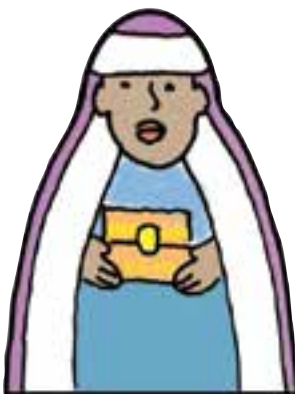
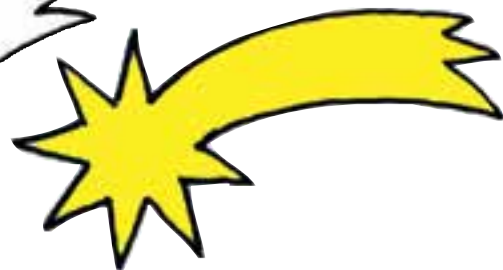
Nistor Sofia
Maria,
Kolozsvár

Czikó Kinga,
Csíkszent-
györgy

Ára 4 LEJ, 400 FT

Szivárvány

betlehem

A kézimunka leírását
a 24. oldalon találod.

MÜLLER KATI
rajzai

